

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Srody kosztuje w prenumeracie: bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercyja w półkolumnie, drukiem germon, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Wyspy Jońskie. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Ojary na utworzenie korpusu ochotników w obwodzie stryjskim. (Dokończenie.)

IX. Powiat Wojniłowski: Właściciele dóbr: Seweryn hrabia Uruski w Bukaczowcach 10 zł., Klemens Postruski w Wojniłowie 25 zł., Kordula hr. Fredro w Seredni 10 zł., państwo w Babinie 12 zł., Franciszek Listowski właściciel dóbr w Humenowie 2 zł., państwo w Niegowcach 9 zł., Tekla Grein i Domicela Lipanowicz właścicielki części dóbr w Tomaszowcach 3 zł. 50 c., dzierżawca dóbr Ludwik Zietkiewicz w Martynowie 5 zł., Apolonia Suchodska właścicielka części dóbr w Tomaszowcach 5 zł. 25 c., właściciele dóbr: Józef Zabielski w Przewoźcu 5 zł. 25 c., Antoni Schubert w Dolhem 13 zł., Damazy Kunaszowski w Perekosach 12 zł., Wiktor Bocheński w Żurowie 25 zł., dzierżawca dóbr Wit Romanowski w Tomaszowcach 1 zł., dzierżawca dóbr Icek Spatz w Studziance 21 zł., właściciel dóbr Tytus Gregorowicz w Medynie 12 zł. 10 c., dzierżawcy dóbr: Feiweł Arnold w Medynie 8 zł., Salamon Senobel w Dolpotowie 10 zł., Leiser Steinberg w Przewoźcu 1 zł., Dzierżawcy propinacy: Słoma Hönig w Wiszniowie 1 zł. 5 c., Feiweł Hamburg w Nowoszynie 1 zł. c., dzierżawca młyna Franciszek Limberger w Bukaczowcach 5 zł., ekonom Stanisław Bruner w Dołże 2 zł., Józef Weiss dzierżawca dóbr w Łuce 4 zł., Marya Minasiewicz właścicielka części dóbr w Tomaszowcach 4 zł., Michał Horszowski dzierżawca dóbr w Niegowcach 1 zł., gr. k. proboszczowie: Paweł Czerwiński w Medynie 2 zł., Prokop Belej w Przewoźcu 2 zł., Józef Kurz w Wojniłowie 10 zł., Mikołaj Lonkiewicz w Wojniłowie 1 zł., Szymon Skureczyński w Żurowie 5 zł., Hipolit Wesotowski w Niegowcach 1 zł., Jan Szumski w Czerniowie 5 zł. 25., Roman Telichowski w Kołokolinie 1 zł., Michał Lewicki w Siwce 4 zł., Antoni Bobikiewicz w Studziance 2 zł., Jakób Zharski w Dolhem 3 zł., Józef Czerniański w Tomaszowcach 2 zł., Jan Chodorowicz w Dubowicy 2 zł., Julian Janowicz w Łuce 3 zł., Michał Ogonowski w Czahrowie 3 zł., Jan Chomici w Bukaczowcach 1 zł. 5 c., Grzegorz Borezowski w Bukaczowcach 1 zł., Wojciech Gurowicz w Martynowie 1 zł., Daniel Skalisz w Martynowie 1 zł., Jan Szaraniewicz w Kozarze 1 zł. 5 c., Jan Trusiewicz w Wiszniowie 1 zł. 5 c., Emil Lubieniecki w Nowoszynie 1 zł. 5 c., Hilary Głodziński w Podmichałowcach 1 zł. 5 c., rustykalne gminy: Wojniłów 40 zł., Bukaczowce 30 zł., Czahród 50 zł., Czerniów 45 zł., Kołokolin 50 zł., Kozara 25 zł., Nowoszyn 10 zł., Podmichałowce 12 zł., Poświrz z Słoboda 10 zł., Wiszniów 16 zł., Żurawieńko 8 zł., Żurów 12 zł., Babin 20 zł., Cwitowa 12 zł., Dolhe 25 zł., Dolpotów 12 zł. 60 c., Dołżko 9 zł., Dubowica 6 zł., Humenów 5 zł., Łuka 13 zł., Martynów nowy 18 zł., Martynów stary 10 zł., Moszkowce 8 zł., Medynia 12 zł., Niegowce 16 zł., Perekosy 9 zł. 45 c., Przewoźcie 15 zł., Seredne 10 zł., Siółko 10 zł., Siwka 20 zł., Słobódka 4 zł., Tomaszowce 40 zł., Studzianka 16 zł., Dąbrowa 4 zł., żydowskie gminy: w Wojniłowie 200 zł. 10 c., w Bukaczowcach 100 zł., w Żurowie 40 zł., urzędnicy urzędu powiatowego w Wojniłowie 6 zł. 70 c., urzędnicy urzędu podatkowego w Wojniłowie 2 zł. 50 c. Razem z całego obwodu stryjskiego 15.964 zł. 97½ c. austr. waluty.

Wiedeń, 12. sierpnia. Dnia 10. sierpnia 1859 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XLII. zeszyt Dziennika praw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 15. Dekret ministerstwa spraw wewnętrznych z 30. lipca 1859, ważny w całym obrębie państwa, którym się ogłaszają potwierdzone przez najwyższą instancję domowe ustawy książąt Thurn i Taxis.

Sprawy krajowe.

(Sprawa przywrócenia dynastji w Toskanii i Modenie. — Rozporządzenie finansowe.)

Wiedeń, 10. sierpnia. Gazeta wiedeńska pisze: W wielu zagranicznych, a nawet i w austryackich dziennikach natrafiamy

pod względem przywrócenia dynastji w Toskanii i Modenie na tak niejasne pojmowanie tej sprawy, że wypada nam podać tu niektóre w tej mierze uwagi.

Wspomnianym domom wielko-książęcemu i książęcemu zawarowano posiadłość ich i prawa udzielną powszechnymi traktatami europejskimi. Artykuły 98 do 102 wiedeńskiego aktu kongresowego z 9. czerwca 1815 są postanowieniami europejskiego prawa międzynarodowego. Przy sposobności wojny ostatniej i korzystając z ówczesnych stosunków zmusiła fakcya rewolucyjna prawnych władców księstw włoskich do opuszczenia swych krajów. Zaprotestowali oni przeciw temu gwałtowi, i niezrzekli się bynajmniej praw swoich. W punktach przedugodowych umowy w Vilafranka zgodzili się następnie obadwaj wojujący Cesarze na to, że ten stan przeciwny prawu musi wziąć koniec, i że W. książę tokański i książę modeniński powinni być przywróceny. Cesarz austryacki i Cesarz Francuzów wyrzekli tym sposobem wole swą i zamiar przywrócenia tak w Toskanii, jak i w Modenie dawniejszych stosunków polegających na powszechnych traktatach europejskich.

Przywrócenie to, odpowiadające oraz i wymaganiom prawa, do jakich upoważnieni są tak inni współczesnicy wiedeńskiego aktu kongresowego, jak niemniej i domy w. książęcy i książęcy, jest nietykalnym aktem międzynarodowym.

Opór przeciw postanowieniom tego aktu wychodzi właściwie od fakcji rewolucyjnej, która władzę pochwyciła i przewodzi nad ludnością tamtejszą. Z usunięciem tej władzy rewolucyjnej powróci sam przez się prawny stan rzeczy w sposób spokojny i z zaspokojeniem większości mieszkańców krajowych. Nad wykonaniem kroku tego mogłyby słusznie obradować gabinety, którym przynależy czuwać nad urzeczywistnieniem przedugodnych punktów pokoju, lecz tak ze względu na powagę prawa jak i na powagę władzy nigdy na to przystąpić nie można, by jeszcze i inne między dwoma wielkimi mocarstwami umówione postanowienie dla utrzymania tytułów prawnych, zostających pod ochroną międzynarodowego prawa europejskiego, uważane być miało za kwestyę bieżącą.

— Lit. koresp. austr. pisze: Do czynności względem zabezpieczenia podatku konsumcyjnego od win i mięsa w nadchodzącym roku administracyjnym niepozostaje już dość czasu, by dla połączenia więcej gmin w jeden obwód podatkowy można stosownie do istniejącego w tej mierze przepisu wyjednać przed upływem terminu pozwolenie ministerstwa finansów i spraw wewnętrznych, a następnie załatwić sprawę co do ugody dobrowolnej w tej mierze z gminami, lub co do rozkładu podatku konsumcyjnego w drodze urzędowej i dalszego wydzierżawienia lub własnego zarządu skarbowego. C. k. ministerjum skarbu w porozumieniu z c. k. ministerjum spraw wewnętrznych przyzwoliło więc, by na rok administracyjny 1860 nastąpiło połączenie kilku gmin w jeden obwód podatkowy z rozstrzygnięcia finansowej i politycznej zwierzchności krajowej, jeśliby przez to osiągnąć można ułatwienie czynności względem zabezpieczenia podatku konsumcyjnego i doprowadzić do swobodnego obrotu przedmiotów podlegających opłacie podatkowej.

Anglia.

(Mianowanie kanclerza skarbu dla Indji. — Przyrząd kuchenny. — Wiadomości bieżące. — Posiedzenie z 5. sierpnia. — Niepewność bitu reformy.)

Londyn, 6. sierpnia. Times pisze:

„Upoważniono nas do umieszczenia tej wiadomości, że szanowny James Wilson (redaktor dziennika Economist) przyjął mianowanie na członka indyjskiej rady i na indyjskiego kanclerza skarbu, i że przeto odpłynię do Indyjów. Stanowisko więc, jakie p. Wilson zajmie w obec gubernatora jenerałnego i gabinetu, odpowiada stanowisku naszego krajowego kanclerza skarbu. Zadanie teraźniejsze p. Wilson'a jest wprawdzie trudne, lecz doświadczenie jego i zdolności finansowe powinnyby mu znacznie je ułatwić, a jeśli mu się powiedzie utrzymać w niezgorszym stanie finanse indyjskie, to wyświadczyłby tem wielką przysługę swej ojczyźnie. Rząd angielski pokłada w nim zupełne zaufanie i nieodmówi mu żadnej pomocy możliwej i potrzebnej, a zatem spodziewać się należy po-myślnego wypadku w tej mierze.“

— Prezydent izby niższej uznał za rzecz potrzebną zrobić znowu użytek z przysługującej mu władzy. Kazał przytrzymać jednego deputowanego izby niższej, który bez urlopu wybrał się w podróż. Jestto pułkownik Greville. Jakoż przytrzymano go już

w Dublinie z rozkazu władzy miejscowej, i ma być niezwłocznie tu dostawiony dla usprawiedliwienia się przed izbą.

— Kapitan Grant wynalazł nowy przyrząd kuchenny dla wojska podczas pochodu, i przedsiębrano wczoraj próby z tym przyrządem w Hyde-Park w obecności komendanta naczelnego, księcia Cambridge. Przyrząd kuchenny sprowadzono na 4 wozach do Woolwich, a w godzinę później miał stanąć obiad gotowy dla całego ścigniętego tam na przedce obozu. Próba powiodła się zupełnie.

— Upór robotników w zakładach gazu w Londynie już ustał, lecz za to rozpowszechnia się podobno coraz bardziej zmowa robotników przy budowlach, którzy zawieszili wszelkie roboty.

— Na posiedzeniu izby wyższej dnia 5. sierpnia zapowiada margrabia of Normanby na poniedziałek interpelację względem pewnych warunków pokoju, które oznajmiono światu pod rozmaitemi nazwiskami, a względem których mówiono, że nad nimi obradowano jeszcze przed podpisaniem preliminariów w Villafrance. Nie jest jego życzeniem, mówi margrabia, ani zamiarem poruszać tą interpelacją powszechne obrady nad sprawami zewnętrznymi, gdyż debata tego rodzaju wydaje mu się teraz niestosowna.

Na posiedzeniu izby niższej oznajmia *Sergeant of Arms*, że szarowny członek za Longfort, pułkownik Greville, znajduje się pod jego (konstabla parlamentu) strażą. Mr. J. Fitzgerald oświadcza w imieniu przyaresztowanego, że w ważnych politycznych sprawach właśnie był nieobecny, gdy członkowie wyborczego komitetu w Hull zostali zacytowani do przysięgi, ale że zaraz, gdy mu doniesiono o jego wyborze, wyjechał do Londynu, i że w podróży spotkał się z urzędnikiem „of Arm.“ Waleczny pułkownik nie miał najmniejszego zamiaru odciągać się od swego obowiązku, albo uchybić izbie.

Sir F. Baring proponuje, ażeby po tem niewinnieniu wypuszczono pułkownika po zapłaceniu należności aresztu. Wniosek zostaje przyjęty. Pułkownik Greville wchodzi po chwili na posiedzenie i zostaje zaprzysiężony z innymi członkami wydziału wyborczego.

Sprawozdanie o przyzwoleniach na ostatnim posiedzeniu komitetu subsydiów wywołuje dyskusję względem przyzwolenia 17.000 ft. szt. na oczyszczenie sztucznego stawu zwanego „Serpentine“ w Hyde-Parku. Sir H. Paxton powstaje na plan inżyniera Hawskleya, utrzymując, że zamiar byłby tylko w połowie osiągnięty i pociągnąłby za sobą więcej kosztów niż zaproponowano. Tego samego zdania są Sir H. Shelley, Mr. Walter i inni członkowie; którzy zalecają naśladować postępowanie zachowywane w parku St. James. Mr. Fitzroy zaś utrzymuje, że właśnie ta metoda kosztowała by do 60.000 ft. szt. W końcu przyzwolono sumę żadaną.

Lord C. Paget (z admiralicyi) proponuje przejść w komitet dla obradowania nad bilem względem utworzenia rezerwowego korpusu majtków z ochotników. Niektórzy może sądzą, mówi lord Paget, że po zapowiedzianem w Monitorze rozbrojeniu we Francyi przychodzi ten wniosek nie w porę, rzeczywiście jednak nie można by obrać stosowniejszej chwili. Bil nie dąży do powiększenia floty, tylko do utworzenia morskiej milicyi, z której w razie potrzeby możnaby rekrutować dla floty, jak z lądowej milicyi rekrutują do armii. Wszystkie państwa świata przyjęły zasadę milicyi, i wcale nie pojmuję, dla czego Anglia, której bezpieczeństwo polega tylko na flocie, nie posiadała dotąd żadnej rezerwy okrętowej. Strażnicy wybrzeżni, których uważano za rodzaj rezerwy, nie liczyli pełną 4000 ludzi, a tak zwani wolontaryusze wybrzeżni nie są obowiązani służyć w większej odległości jak 300 mil od wybrzeża. Istniejącej niegdyś przymusowej rekrutacji majtków wcale nie zastępuje w Anglii w ten sposób, ażeby to można porównać z doskonałym francuskim systemem „inscription maritime.“ Ta potrzeba daje się czuć od dawna. Już w 1824 roku poruszył Mr. Hume tę sprawę w wniosku rezolucyi i na to zwrócił uwagę, że czas pokoju jest najstosowniejszym dla dojrzałości gruntownych planów obrony. Sir J. Graham, Sir C. Napier i Sir F. Baring czynili odtąd w rozmaitych czasach propozycje, które to z różnych powodów odrzucano całkowicie albo częściowo. Przedłożony bil zasadza się na propozycjach królewskiej komisji ustanowionej upłynionego roku w sprawie systemu zaopatrywania floty w załogi, zbacza jednak co do niektórych szczegółów od planu komisji. Bil proponuje, ażeby niemniej jak 30.000 ludzi zaproszono do wpisania się w listę na 5 lat, każdy z tych pobierałby przez przeciąg tej pory po 5 ft. sztr. rocznie, ćwiczyłby się w mustrze co roku 28 dni i podczas tych czterech tygodni pobierałby żołd i racye. Po upływie tych pięciu lat pozostawia się tym wolontaryuszom rezerwy do woli wystąpić ze służby albo zaciągnąć się na dalsze pięć lat. Po upływie 10 lat w służbie rezerwowej posiada każdy wolontaryusz prawo do pensyi. W razie wojny powinni być rezerwiści obowiązani, stawić się na trzy lata do wojennej służby w jakiegokolwiek bądź stronie świata. Po trzech latach, jeżeliby pokój jeszcze nie został przywrócony, miałby rząd prawo użyć ich jeszcze na dwa lata do służby, zaco pobieraliby codziennie osobny dodatek do żołdu. Co do szczegółów pensyonowania, rozumie się, jeżeli bil zostanie przyjęty, powinnaby je izba poruczyć admiralicyi. Oraz musi dodać, że ten środek ma być uważany tymczasowo za próbę pomimo przekonania, że się powiedzie jak najlepiej. Głównie liczy na majtków okrętów kupieckich, z których wielu zgodziło by się chętnie na 28dniową musztrę na wojennym okręcie, poczem nabraliby lepszego pojęcia o traktowaniu ludzi na królewskiej flocie. W końcu odwołuje się do je-

dnego z artykułów dziennika *Revue des Deux Mondes* z lutego, a który przypisują księciu Joinville, i cytuje następujący ustęp: „On a vu quelquefois le génie d'un homme improviser une armée. Jamais une marine.“

— Projekt zwołania parlamentu na nadzwyczajną sesję jesienną, ażeby wziąć pod obrady bil reformy lorda Johna Russell, zarzucono, jak piszą do *Allg. Ztg.* zupełnie, a gdy parlament zbierze się na przyszły rok w zwyczajnym czasie w lutym, może usłyszymy, że także bil reformy odrzucony zostanie. Pewna jest, że teraźniejsza administracya, z większością ledwie 10 głosów w izbie niższej i z nieprzyjazną większością oponentów w izbie lordów, nie ma najmniejszej nadziei przyprowadzić takie rozporządzenie, i również pewna jest, że ani parlament ani kraj nie życzy sobie tego przeprowadzenia.

Francya.

(Cesarz do Chalons. — Marszałkowie. — Żydzi w wojsku. — Okupacyjna armia we Włoszech. — Koncesya nowej kolei. — Wiadomości bieżące. — Powrót armii włoskiej. — „Constitutionnel“ o fortyfikowaniu Antwerpii.)

Paryż, 6. sierpnia. Dziś wyjechał Cesarz do obozu pod Chalons, zabawi do przyszłego poniedziałku, odbędzie przegląd i rozdawać będzie nagrody. Minister wojny marszałek Randon towarzyszy Cesarzowi.

— Książę Napoleon wraca w poniedziałek z swojej podróży do Cherbourgu. Marszałkowie Mac Mahon, Niel i Canrobert przyjechali do Paryża; Baraguay d'Hilliers udał się wprost do Włoch do kąpiel w góry pyrenejskie. W ciągu przyszłego tygodnia będzie posiedzenie obecnych tu marszałków (tak zwana „Conseil des Marechaux“) pod prezydencją Cesarza.

— Według statystycznych wykazów liczy Francya na 37 milionów mieszkańca tylko 90.000 żydów. Ich stosunkowo bardzo liczny udział w służbie wojennej pochodzi stąd, że bywają posuwani na wyższe stopnie oficerskie; francuska armia liczy w ogóle do stu czterdziestu oficerów żydów, między tymi jest 2 pułkownikami, 2 majorami, 1 podpułkownikiem, 1 komendantem w korpusie inżynierów, 3 szefami batalionów, 1 szefem szwadronu, 35 kapitanami i. t. d. Między tymi posiada 35 dekoracye orderu legii honorowej, 5 krzyż komandorski, 4 oficerski krzyż legii honorowej.

— *Monitor* z 5go b. m. zawiera sprawozdanie o tem, którego wojska wracać mają z Włoch. Gwardya cesarska i oznaczone dywizye piesze pierwszych czterech korpusów wyruszyć mają do Paryża na Genuo i Marsylię, lub przez górę Cenis. Osobnemi pociągami lugańskiej kolei żelaznej odstawione być mają wojska do dworca Charenton, zkad odejdą do Vincennes, w którym to miejscu urządzony będzie wielki obóz, a mianowicie między zamkiem Vincennes i warownią La Gravelle, a w szereg od Polygone do Les Minimes i St. Maur. Obóz ten poprzecinany ma być szerokimi gościńcami, a wodę sprowadzą z kotliny La Gravelle, z St. Maudé itd. Niedaleko obozu Vincennes założono pod Maisons-Alfort obóz dla jazdy, tudzież dla gwardyi i artyleryi liniowej. Składać się będzie z 3 brygad i 24 bateryi. Do obozu zwieziono znaczne zapasy żywności. Jenerał dywizyi Soumain, komendant placu w Paryżu, który pełni służbę jenerał-kwatermistrza w obozie, mieszka już od chwili przybycia pierwszego oddziału wojskowego w Vincennes. Dalej umieszcza *Monitor* następujące uwiadomienie:

Cesarz, który położoną zastługę nie zostawia nigdy bez nagrody, mianował teraz pułkownikiem p. podpułkownika Beaulieu, dyrektora warsztatów broni nowego wynalazku, a to w nagrodę za główny udział jego w zaprowadzeniu nowego systemu dział gwinutowanych, co już od roku 1842 był przedmiotem ścisłego rozpoznania i przenikliwych teoryi stwierdzonych zupełnie doświadczeniem nabytem.

— Armia francuska, która zostaje we Włoszech pod rozkazami marszałka Vaillant, nosi teraz, jak donoszą, nazwę: „Armii okupacyjnej we Włoszech“, i prócz kilku niezawisłe uorganizowanych korpusów, będzie obejmować sześć dywizyi.

— *Monitor* z 7go b. m. zawiera dekret, którym towarzystwu kolei żelaznej śródziemnego morza pozwolono poprowadzić kolej żelazną z Toulonu do granicy włoskiej z pomocną koleją do Draguignan, następnie kolej pomocną z Privas do Crest.

— Ten sam dziennik sprawdza, że marszałek Canrobert w bitwie na dniu 24. czerwca wyprawił już o godzinie dziesiątej zrana wojsko dywizyi Renault na zastąpienie prawego skrzydła czwartego korpusu, podczas gdy w raporcie marszałka Niel powiedziano, że dopiero w końcu dnia przybył mu w pomoc jego kolega.

W końcu zawiera *Monitor* także raport admirała Romain-Desfossé względem działań floty na morzu adryatyckiem.

— O obwarowaniu Antwerpii pisze *Constitutionnel* między innymi:

„Francya może wprawdzie poglądać na to bez obawy, lecz nie bez przykrości, że tak bezwzględnie przyklaskują planowi obwarowania Antwerpii. Zaręczenia uczuć zycziwych są u niej szczere i wyraźne, a dowody umiarkowania jej dość liczne, i nikt niemoże mieć żadnego powodu słusznego do żywienia jakiegokolwiek obawy. Ubolewać przeto należy nad tem, że w krajach sąsiednich pojawiają się takie manifestacye nieprzyjazne, a to w takich krajach, z którymi Francya pragnie zostawać zawsze w dobrem porozumieniu.“

Szwajcarya.

(Ustawa werbownicza.)

Berna, 1. sierpnia. Ustawę werbowniczą przyjęto na zgromadzeniu związkowym z małymi tylko odmianami projektu w tej mierze rady narodowej. Osnowa 1go artykułu taka:

„Każdemu Szwajcarowi zakazany jest wstęp bez przyzwolenia rady związkowej do tego zagranicznego korpusu wojskowego, który nie może być uważany za wojsko narodowe odnoszącego się państwa. Rada związkowa wydawać może takie pozwolenia tylko w zamiarach lepszego wydoskonalenia się ochotników i uzdolnienia ich do ojczystej służby wojskowej na przyszłość.

Włochy.

(Armia piemontka na stopie pokoju.)

Z Turynu piszą do *Patrie* 4. sierpnia: „W ministerium wojny pracują nad postawieniem armii po dzień 1. września na stopie pokoju. Przydzieleni do sztabu jeneralnej komendy urzędnicy wojskowi, nadkomendy artylerji, korpus inżynierów, karabiniery, pociągi i audytoryat armii wystąpią z czynnej służby. Intendantura jeneralna zajmie siedzibę w Brescii albo Medyolanie. Pontonierzy zajmą kasarnie w Kremonie. Strzelcy alpejscy i apenińscy, znani pod nazwą ochotników Garybaldego, będą niezwłocznie przydzieleni do dywizji jeneralnego komendanta Brescii. O dotychczasowym komendancie tego korpusu w odnośnych dekretach nie ma wzmianki. Z tem wszystkiem zapewne zatrzyma on komendę. Zresztą rozpuścić już Garybaldi wielu z swych ludzi rodem z środkowych Włoch. Względem urlopów w armii piemontkiej wydał minister wojny okólnik, w którym mówi:

Toczące się negocjacje pokoju z cesarstwem Austrii pozwalają rządowi już teraz rozpuszczać ochotników, którzy nie należą do dotychczasowych prowincji państwa albo Lombardji, i którzy na czas wojny przyjęli służbę, a teraz pragną powrócić do rodzinnego domu. Przytem nakazuje się wyraźnie jeneralnej komendzie armji, ażeby tym ochotnikom, którzy żądają bezwarunkowej dymisji. natychmiast ją dawano.“

Niemce.

(Wiadomości bieżące.)

Hamburg, 4. sierpnia. Na wezorajszym swem posiedzeniu miało kolegium przystąpić do najnowszych propozycji konstytucyjnych, a to 74 głosami przeciw 17, a z tych połączyły się niektóre z protestem prezesa wciągniętym do wyводу słownego przeciw zniesieniu głosowania osobistego.

Dania.

(Odwiedziny Króla w Szwecji.)

Kopenhaga, 2. sierpnia. Duńskie i szwedzkie dzienniki zawierają bliższe szczegóły o odwiedzinach Króla w Sztokholmie. Dopiero po zawinięciu parowca „Falken“ do Calmar otrzymał Król Karol XV. telegraficzną wiadomość o niespodziewanych odwiedzinach. Poczyniono też prędko wszelkie przygotowania do godnego przyjęcia gościa dostojnego. Wysłano na powitanie Jego król. Mości paropływ „Kare“, a Król szwedzki przyjmował podróżującego Króla duńskiego pod przybranym nazwiskiem hrabi Oldenburga na moście okrętowym pod Ulriksdale, przyczem byli także obecni książęta szwedzcy Oskar i August. Ztamtał udali się obydwaj Królowie na zamek Haga, gdzie przenocowali. Nazajutrz złożył Król duński wizytę kondolencyjną owdowiałej Królowej. Około południa przejeżdżali się Królowie powozem czterokonnym bez żadnej asystencji po Sztokholmie. Poźniej był obiad w Ulriksdalu, na który z powodu załoby dworskiej zaproszono tylko książąt Ostgothland i Dalekarlii razem z ich małżonkami. W piątek, 29. lipca zwiedził Król Karol Hage, poczem razem z Królem duńskim odjechał do Drottningholmu, gdzie się z dostojnym swym gościem pożegnał.

Wyspy Jońskie.

(Lord nadkomisarz przeciw anonimom.)

Lord nadkomisarz wyspy Korfu wydał następujące ogłoszenie: W ciągu ostatnich trzech miesięcy otrzymał lord-nadkomisarz rozmaite listy bezimiennie. J. Excelencya spodziewa się, że niepotrzeba mu oświadczać się z pogardą swą dla tak niegodnego i nikczemnego postępku. J. E. domaga się, by ustał już ten system moralnego skrytobójstwa, i poleca przy tem, by odtąd odsyłano każdy list bezimienny do tego urzędu pocztowego, z kąd przybył, tudzież by równocześnie nakazano poczmistrzowi wystawić go na miejscu widocznem, by sprawca tego pisma mógł je sobie odebrać.

W razie, gdyby kto chciał podać skargę na osoby szczególne, lub przedłożyć załoby swe lordowi nadkomisarzowi, tedy powinien to uskutecznić jawnie i z prawdziwym swym podpisem własnoręcznym. J. Excel. chciałby to przypomnieć sprawcom listów bezimiennych, że nie zostają pod rządem republiki weneckiej, i że „lwa paszcza“ nie jest hynajmniej instytucją narodową.

Za wykrycie zabójcy dr. Antoniego Mataxa, którego dnia 15go lipca zamordowano w Zanata na wyspie Cefalonii, wyznaczono 100 funt. sztr. nagrody. Współwinowajcom przyrzeczono odpuszczenie winy, jeśliby sądom podały sposobność do udowodnienia sprawy popełnionej przez niego zbrodni.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 9. sierpnia. Z Parmy donoszą pod dniem 8go b. m.: Komisarz piemontki oznajmił radzie gminnej, że odjeżdża, i nadał swemu jeneralnemu sekretarzowi Manfredi nadzwyczajne pełnomocnictwo, by rządził imieniem ludu. — Ten krok nieprawny wywołał tu w Paryżu wielkie oburzenie.

Londyn, 10. sierpnia. Wczorajsze posiedzenie *izby wyższej*. Lord Stratford spodziewa się trwałego pokoju po konferencyach w Zuryku, ale przytem radby, ażeby Anglia była gotowa na wszelki wypadek. Lord Kingstow zalecał system kouskryheyjny dla milicyi. Lord Ripon uznał to niepodobnem, zapewniając, że rząd użyje teraz stosownych środków obrony.

Berna, 9. sierpnia. Dziś w południe była w Zuryku druga konferencya. Pełnomocnicy Austrii dziękowali za uprzejme przyjęcie żołnierzy austriackich w Zuryku.

Turyn, 9. sierpnia. Podesta Parmy Linati pojechał do Paryża przedłożyć Cesarzowi uchwały gmin parmeńskich, które żądają przyłączenia do Piemontu.

Berlin, 10. sierpnia. Napływ krwi na mózg powiększył się zeszłej nocy u Jego Mości Króla, i buletyny lekarskie obudzają wielką obawę. Jego królewicz. Mość Książę Rejent przybędzie jutro z Ems.

Mnichów, 9. sierpnia. Izba deputowanych odesłała wniosek 27 deputowanych względem zreformowania związku utworzeniem władzy centralnej i reprezentacyi ludu przynależnemu wydziałowi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12 sierpnia.

Hotel rosyjski: PP. Krasowski Wital. i hr. Dzieduszycki Władysław, z Krakowa. — Rubeżyński Alfr., z Stanina.

Hotel Langa: Jakubowski Karol, Jowiański Konstan. i Jurkowski Wład., ces. ros. kap. miasta, z Wiednia.

Pod koleją żelazną: Trojaczynski, c. k. kapitan, z Włoch. — Łodyński Just, z Prusinowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. sierpnia

PP. Pięczykowski Józ., z Medwedowic. — Nałecz Adam, c. k. podpor. i Zasowski Marc., do Czerniowiec. — Dembowski Zygm., do Polski. — Kamiński Ign., do Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.95	+ 16.3°	85.2	poł.-zachodni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	326.17	+ 23.6°	58.2	zachodni	„
10. god. wiecz.	326.38	+ 16.2°	90.7	„	„

Wieczór burza. Ilość deszczu 1...94.

T E A T R.

Dziś na korzyść kapelmistrza teatralnego p. Józefa Schürer opera niemiecka: „Der Troubadour.“

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacji i t. d.

Dnia 16. sierpnia: Sprzedaż budynków eraryalnych w Brodach.

Dnia 17. sierpnia: Wydzierżawienie dochodów miejskich w Dobromilu w Sanoku — Licytacja na dostarczenie materiału na most przez rzekę Zbrucz w Zaleszczykach. — Wydzierżawienie propinacyi miodowej w Śniatynie.

Dnia 21. sierpnia: Wydzierżawienie stawu w Jaworowie. — Sprzedaż bydła i baranów w Gödding. — Wydzierżawienie dochodów miejskich w Tarnopolu.

Dnia 23. sierpnia: Licytacja na dostarczenie materiałów dla c. k. artylerji we Lwowie. — Wydzierżawienie dochodów miejskich w Jaworowie i w Starejsoli. — Wydzierżawienie myta drogowego w Klubowcach za pomocą ofert we Lwowie. — Sprzedaż papieru niepotrzebnego w Przemyślu. — Licytacja na wybudowanie kościoła w Busku. — Wydzierżawienie propinacyi w Kołomyi.

Kurs lwowski.

Dnia 12. sierpnia

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	5	45	5	50
Dukat cesarski	5	50	5	57
Półimperyal zł. rosyjski	9	37	9	50
Rubel srebrny rosyjski	1	81	1	87
Talar pruski	1	73	1	79
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	81	59	82	63
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	74	25	75	25
5% Pożyczka narodowa	78	50	80	—

B I L A N S

Galicyjskiego stanowego Towarzystwa Kredytowego

☞ Za pierwsze półrocze 1859. ☞

Z Dyrekcyi gal. stan. Towarzystwa Kredytowego.

Lwów dnia 30 Czerwca 1859.

Kazimierz Hr. Krasicki

Prezydujący.

L W Ó W,

W Drukarni Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich.

1859.

a. Pożyczki hipoteczne:

Stan pożyczek hipotecznych z końcem Grudnia 1858
 Na I. półroczu 1859 zabezpieczono i wydano

Z tego umorzono: { ratami według planu umorzenia
 spłatami nad plan umorzenia gotówką
 „ „ „ „ listami zastawnymi

Pozostało z końcem tego półroczu { na dobrach hipotecznych
 w kasie gotowizną

Razem

Od zaprowadzenia Towarzystwa Kredytowego w roku 1845 po koniec I półroczu b. c. wypożyczono na hipotekę dóbr ziemskich

Spłacono zaś z nich: { według planu gotowizną
 nad plan spłatami dobrowolnymi gotówką
 „ „ „ „ listami zastawnymi

Pozostała na hipotekach suma powyższa
 a w kasie kwota od losowania pozostała

Suma ze stanem ważnych listów zastawnych zgodna

	Pojedynczo Mon. konw.		Razem Mon. konw.	
	zlr.	kr.	zlr.	kr.
Stan pożyczek hipotecznych z końcem Grudnia 1858	11.615	067 57		
Na I. półroczu 1859 zabezpieczono i wydano	82	600	11.695	667 57
Z tego umorzono: { ratami według planu umorzenia	105,437	1		
spłatami nad plan umorzenia gotówką	528	17		
„ „ „ „ listami zastawnymi	9.500	.	114.985	48
Pozostało z końcem tego półroczu { na dobrach hipotecznych			11.580	682 9
w kasie gotowizną			17	51
Razem			11.580,700	.
Od zaprowadzenia Towarzystwa Kredytowego w roku 1845 po koniec I półroczu b. c. wypożyczono na hipotekę dóbr ziemskich			14.598	500
Spłacono zaś z nich: { według planu gotowizną	2.028	465 50		
nad plan spłatami dobrowolnymi gotówką	89,452	1		
„ „ „ „ listami zastawnymi	699,900	.	2.817,817	51
Pozostała na hipotekach suma powyższa			11.580,682	9
a w kasie kwota od losowania pozostała			17	51
Suma ze stanem ważnych listów zastawnych zgodna			11.580,700	.
 b. Kwota umarzająca:				
Od losowania za II. półroczu 1858 pozostała ilość	52	5		
Za I. półroczu 1859 przypadło na umorzenie kapitału	105,485	48	105,517	51
Z tego przeznaczono do losowania			105,500	.
Zostało na II. półroczu 1859 w kasie			17	51
Od istnienia Towarzystwa Kredytowego spłacono { według planu gotowizną	2.028	465 50		
na umorzenie pożyczek hipotecznych { nad plan	89,452	1	2.417,917	51
Przeznaczono zaś do losowania po koniec tego półroczu			2.417,900	.
Została w kasie ilość powyższa			17	51
 c. Odsetki od pożyczek hipotecznych i za kupony.				
Na prowizję przypadło z spłat ratalnych za I. półroczu 1859			255,929	57
Za kupony od ważnych listów zastawnych w obiegu będących należy się zaś			255,914	.
Przewyżka z ułamków powstała			8	57
przeszła według §. 24 ustaw na fundusz rezerwowy				
Za cały czas bytu Towarzystwa Kredyt wynoszą odsetki od pożyczek hipotecznych			7.145,127	11
Prowizya zaś za przypadłe kupony			7.144,958	.
Zyskał więc fundusz rezerwowy ogółem			169	11

d. Emisja listów zastawnych:

Z końcem Grudnia 1858 było listów zastawnych w obiegu .

W tem półroczu wydano :

Na nowe pożyczki

W skutek przepisania dawniejszych

amortyzowania

Razem

Ściągnięto w tem półroczu z obiegu :

Losowaniem

Spłatą nad plan umorzenia na pożyczki hipoteczne

Przepisaniem

Amortyzowaniem

Razem

Zostało z końcem tego półrocza ważnych listów zastawnych

Od zaprowadzenia Towarzystwa Kredytowego do końca Czerwea 1859 puszczone listów zastawnych w obieg, ogółem

Ściągnięto z obiegu :

Losowaniem

Spłatą pożyczek hipotecznych

Przepisaniem

Amortyzowaniem

Razem

Pozostało w obiegu jak wyżej

I ta ilość jest zupełnie równa ze stanem pożyczek hipotecznych, obok wykazanych, w myśl statutu Towarzystwa kredytowego § 45 i 88.

Wartość hipotek 1148 obliczona podług zasad dotąd w użyciu będących wynosi

	Sztuki listów zastawnych po					Pojedynczo	Razem	
	10000	5000	1000	500	100	Mon. konw. złr.	Mon. konw. złr.	kr.
Z końcem Grudnia 1858 było listów zastawnych w obiegu .	148	208	6699	2095	8976	11.615.100		
<i>W tem półroczu wydano :</i>								
Na nowe pożyczki			71	15	51	82.600		
W skutek przepisania dawniejszych amortyzowania	2	14	.	50	250	140.000		
Razem	150	222	6770	5056	9277		11.855.700	
<i>Ściągnięto w tem półroczu z obiegu :</i>								
Losowaniem	1	2	65	28	85	105.500		
Spłatą nad plan umorzenia na pożyczki hipoteczne	7	6	7	2	15	9.500		
Przepisaniem			58	4		140.000		
Amortyzowaniem								
Razem	8	8	108	54	100		255.000	
Zostało z końcem tego półrocza ważnych listów zastawnych	142	214	6662	5022	9177		11.580.700	
Od zaprowadzenia Towarzystwa Kredytowego do końca Czerwea 1859 puszczone listów zastawnych w obieg, ogółem	200	582	9806	5944	44582		17.726.200	
<i>Ściągnięto z obiegu :</i>								
Losowaniem	15	56	1289	555	1524	2.117.900		
Spłatą pożyczek hipotecznych	11	18	422	97	294	699.900		
Przepisaniem	124	94	4451	286	584	5.522.400		
Amortyzowaniem			2	6	5	5.500		
Razem	148	168	5144	922	2205		6.145.500	
Pozostało w obiegu jak wyżej	142	214	6662	5022	9177		11.580.700	
I ta ilość jest zupełnie równa ze stanem pożyczek hipotecznych, obok wykazanych, w myśl statutu Towarzystwa kredytowego § 45 i 88.								
Wartość hipotek 1148 obliczona podług zasad dotąd w użyciu będących wynosi							49.710.251	55

a. Wynikłość zarządu w I. półroczu 1859.

Przychody:

	Pojedynczo Wal. austr.		Razem Wal. austr.	
	zł.	kr.	zł.	kr.
Z opłat za wygotowanie listów zastawnych	264	60		
Z obrotu własnych listów zastawnych	1.219	60		
Prowizyi z pożyczek na zastawy	9.561	59 ⁵ / ₁₀		
• od listów zastawnych	15.160	44		
• • innych efektów	2.156	74		
• za zwłokę	4.468	1		
• • eskontowanie	901	89		
Czynszów z gmachu Towarzystwa kredytowego	3.722	59		
Nadzwyczajne wpływy	262	8		
Z ułamek w funduszu umarżającym	9	47 ⁵ / ₁₀₀	34.526	30 ²⁵ / ₁₀₀

Wydatki:

Płace Dyrektorów, urzędników i sług	9.194	15		
Diurny	2.025	45		
Pensya wdowy po urzędniku	431	25		
Zasiłki, wsparcia i wynagrodzenia	1.586	15		
Potrzeby kancelaryjne	1.950	18		
Stęple do kuponów i kosza pocztowe	1.792	89 ⁵ / ₁₀		
Podatki od dochodów własnych funduszów	934	75 ⁵ / ₁₀		
Czynsz najmu ubikacyj dla Towarzystwa kredytowego	955	50		
Należytości bankowe	702	41		
Kosza druku i wygotowania listów zastawnych	3.252	85		
Podatki z domu i jego utrzymanie	1.100	87 ⁵ / ₁₀		
Strata przy zużyciu sprzętów i maszyn wynika	12	98 ²⁵ / ₁₀₀	26.399	447 ⁵ / ₁₀₀
Okazuje się czysta przewyżka			8.126	85⁵/₁₀

b. Stan majątku.

Majątek Towarzystwa kredytowego wynosił z końcem II półroczu 1858
Do tego uboczna przewyżka z tego półroczu

Okazuje się stan majątku z dniem 30 Czerwca 1859

a ten wynika następnie

Stan czynny:

W gotowiznie

W listach zastawnych podług wartości imiennej 644.000 złr. m. k

W assygnacjach kasy centralnej

Wartość realności podług kosztu

• sprzętów i narzędzi

W wierzytelnościach, a to:

pożyczek na zastawach

u domów handlowych

innych danych zaliczek

zaległych prowizyi

• czynszów z realności

• rat funduszu umarzającego

• należności za wygotow. list. zast.

	Pojedynczo		Razem	
	Wal. austr.		Wal. austr.	
	zł.	kr.	zł.	kr.
Majątek Towarzystwa kredytowego wynosił z końcem II półroczu 1858	827.082	97		
Do tego uboczna przewyżka z tego półroczu	8.126	85 ⁵ / ₁₀		
Okazuje się stan majątku z dniem 30 Czerwca 1859			855.209	82⁵/₁₀
Stan czynny:				
W gotowiznie	24.869	58 ⁵ / ₁₀		
W listach zastawnych podług wartości imiennej 644.000 złr. m. k	676.200			
W assygnacjach kasy centralnej	75.000			
Wartość realności podług kosztu	178.151	51 ²⁵ / ₁₀₀		
• sprzętów i narzędzi	7.464	27 ⁵ / ₁₀₀		
W wierzytelnościach, a to:				
pożyczek na zastawach	295.976	50		
u domów handlowych	105.475	64		
innych danych zaliczek	7.574	28 ⁵ / ₁₀		
zaległych prowizyi	904	70		
• czynszów z realności	567	50		
• rat funduszu umarzającego	28.209	207 ⁵ / ₁₀₀		
• należności za wygotow. list. zast.	78	92 ⁵ / ₁₀	1.596.068	90 ²⁵ / ₁₀₀
Stan dłużny:				
Nieodebranych prowizyi za kupony	502.215	10		
Zaległych kapitałów za wylosowane listy zastawne	111.615			
Wpłaty rat na przyszły rachunek	57.798	88 ⁵ / ₁₀		
Pozostała od losowania kwota umarzająca niżej 100 złr.	48	74 ²⁵ / ₁₀₀		
Domom handlowym	72.740	2		
Innych, różnym należących się zaliczeń	7.265	90		
Depozytów w gotowiznie w reszcie kasowej zawartych	9.207	45	560.859	77 ⁵ / ₁₀₀
Czysty stan majątkowy jak wyżej			855.209	82 ⁵ / ₁₀
Otrzymaany fundusz zakładowy wynosił			475.148	59 ²⁵ / ₁₀₀
Ogół pomnożenia majątku od założenia Towarzystwa kredytowego			562.061	42²⁵/₁₀₀

c. Obrót własnych efektów.

Listy zastawne:

Z końcem zeszłego półrocza było w zapasie			656.403	
W tem półroczu przykupiono	226.065			
" " sprzedano zaś	186.270			
Zatem przybyło			59.795	
Zapas z końcem półrocza wynosi więc			676.200	

Inne efekta:

Z końcem przeszłego półrocza było w zapasie			52.500	
W tem półroczu przybyło	100.150			
" " ubyło	79.650			
Przybyło więc			20.500	
Pozostało w kasie			75.000	

d. Pożyczki na zastawach w gotowiznie.

Z końcem przeszłego półrocza było na zastawach			514.869	80
W tem półroczu rozilano	222.469	50		
Zwrócono zaś	241.562	80		
Ubyło więc			18.895	50
Z końcem tego półrocza było na zastawach			295.976	50

c. Cudze depozyta.

W efektach:

Z końcem przeszłego półrocza było w zachowaniu			1.078.560	50
W tem półroczu przybyło	777.525			
" " odebrano	1.011.213			
Zmniejszyły się o			255.688	
Z końcem tego półrocza pozostało w zachowaniu			844.672	50

mianowicie:	pożyczek w listach zastawnych	17.010		
	zastawów na pożyczki w listach zastawnych	550.670		
	" " obligacjach	144.480		
	" " kaucyi	2.940		
	listów zastawnych przepisanych złożonych	5.250		
	innych depozytów dla zabezpieczenia Towarz. kred. w list. zast. i w obligacjach	144.522	50	844.672

W gotowiznie

Ogółem

Pojedynczo		Razem	
Wal. austr.		Wal. austr.	
zła.	kr.	zła.	kr.
		656.403	
226.065			
186.270			
		59.795	
		676.200	
		52.500	
100.150			
79.650			
		20.500	
		75.000	
		514.869	80
222.469	50		
241.562	80		
		18.895	50
		295.976	50
		1.078.560	50
777.525			
1.011.213			
		255.688	
		844.672	50
		17.010	
		550.670	
		144.480	
		2.940	
		5.250	
		144.522	50
		844.672	50
		9.207	45
		855.879	95

D. Ogólny ruch kasowy.

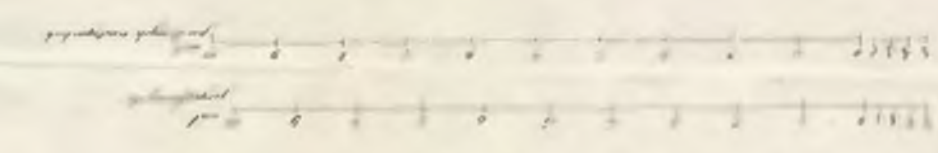
Zapas kasowy z końcem Grudnia 1858	9 027	65	1.601.010
W tem półroczu wpłynęło	1.150.989	10	1 515 400
Suma wpływów	1.140.016	75	2.914.410
Wpłaty czyniły	1.115.147	54 ³ / ₄	1.422.160
Reszta kasowa z końcem Czerwca 1859.	24.869	58³/₄	1.492.250

W gotowiznie Wal. austr.		W efektach Wal. austr.	
zł.	kr.	zł.	kr.
9 027	65	1.601.010	
1.150.989	10	1 515 400	
1.140.016	75	2.914.410	
1.115.147	54 ³ / ₄	1.422.160	
24.869	58 ³ / ₄	1.492.250	

Z Wydziału rachunkowego galic. stan. Towarzystwa Kredytowego.

Lwów, dnia 30 Czerwca 1859.

Sylwester Wolski
Buchhalter.

- 1. Linie graniczna z Prusami
- 2. Linie graniczna z Galicyą
- 3. Linie graniczna z Bukowiną
- 4. Linie graniczna z Wołoszczyną
- 5. Linie graniczna z Wołoszczyną
- 6. Linie graniczna z Wołoszczyną
- 7. Linie graniczna z Wołoszczyną
- 8. Linie graniczna z Wołoszczyną
- 9. Linie graniczna z Wołoszczyną
- 10. Linie graniczna z Wołoszczyną

1. Linie graniczna z Prusami
 2. Linie graniczna z Galicyą
 3. Linie graniczna z Bukowiną
 4. Linie graniczna z Wołoszczyną
 5. Linie graniczna z Wołoszczyną
 6. Linie graniczna z Wołoszczyną
 7. Linie graniczna z Wołoszczyną
 8. Linie graniczna z Wołoszczyną
 9. Linie graniczna z Wołoszczyną
 10. Linie graniczna z Wołoszczyną

1851
 GAZIETKI
 w Lwowskim okręgu administracyjnym
 GOSPODARSTWA
 M A P A

Województwo Podolskie

Województwo Wołoszczyzna

Województwo Bukowina

Województwo Galicya

Województwo Prusy

